

Isaak făcăsse unu passă ka să î zică să tacă,
când ea tăcă de sine: căptăkkălă eî închetasse.

— Lia, zisese Isaak și ei salut, iea-șă chitara,
cu care însorodăști kanticlele, la templu, și căptă-ne
cheva care să ne facă să zâmboimă cheea ce a zisă copil-
lălă, și cheea ce a zisă aceea semee bătrântă.

Frumoasa fetiță cu ochii de catifea neagră, cu
părul negru, cu față ca și galbenă, cu buzelile de cora-
lă, cu dinți de mărghărită, se săză, desfăcă chitara
care era sprijinată de nepetă, o acordă, și
căptă însorindă-se:

,,— De unde vă, frumosule trăimisă? vă de la
Tipă saș de la Babilonia, din Cartașina saș din Alessan-
dria? vă de pe munte saș de la căpătă? vă din
lăcă saș din pădure?

,,— Nu vă nici din pădure nici din lăcă, nici
de la căpătă, nici de pe munte, nici de la Alessan-
dria, nici de la Cartașina, nici de la BabILONA, nici
de la Tipă; vă mai de deșparte, și mai văptosă vă
mai de săsă.

,,— Frumosule trăimisă, cine și a dată aveaște
mantie albăstră? nă fostă oape măiată în azurul mării?
nă fostă tăiată din vreun colț alături? e
făcută de liniș saș de mătase?

,,— Nu e făcută nici de liniș nici de mătase;
nă fostă tăiată din vreun colț alături tăriei; nă fostă
măiată în azurul mării; aveaște nu e mantie: suntă
doar appine de sebrață d'assapra porilor, și de dată
în josă nici în fundală avisseloră.

;,— Frumosule trăimisă, din partea cărării împă-